

RADEK BITTNER

PANAMA

Pozoruhodný debut, jenž poprvé vyšel v tištěné formě v roce 2003, představuje tvorbu z okruhu tzv. civilizačních témat. Je to poezie vyzrálá, odkazující k autorům časopisu Květen, někam k Miroslavu Holubovi a jemu podobným. Nakladatelství ji tehdy zařadilo do prestižní Edice klubové poezie. Doprovází ji neméně zajímavá šestice fotografií, jejich autorem je sám básník, narozený v roce 1973 a žijící v Praze.

Radek Bittner

PANAMA

2011

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Používání elektronické verze knihy je umožněno jen osobě, která ji legálně nabyla, a jen pro její osobní a vnitřní potřeby v rozsahu stanoveném autorským zákonem. Elektronická kniha je datový soubor, který lze užívat pouze v takové formě, v jaké jej lze stáhnout z portálu. Jakékoliv neoprávněné užití elektronické knihy nebo její části, spočívající např. v kopírování, úpravách, prodeji, pronajímání, půjčování, sdělování veřejnosti nebo jakémkoliv druhu obchodování nebo neobchodního šíření je zakázáno! Zejména je zakázána jakákoliv konverze datového souboru nebo extrakce části nebo celého textu, umisťování textu na servery, ze kterých je možno tento soubor dále stahovat, přitom není rozhodující, kdo takového sdílení umožnil. Je zakázáno sdělování údajů o uživatelském účtu jiným osobám, zasahování do technických prostředků, které chrání elektronickou knihu, případně omezují rozsah jejího užití. Uživatel také není oprávněn jakkoliv testovat, zkoušet či obcházet technické zabezpečení elektronické knihy.

© Radek Bittner, 2011

© Carpe diem, 2011

www.carpe.cz

Made in Moravia, Czech Republic, EU

ISBN 978-80-87195-77-2

Pravěké Zvíře

jenže mezi stromy
vichřice stínala ještě silněji
s prsty prokřehlými ve vlčí kůži
polomrtvi hladem štveme ho rudou nitku
snad od počátku zimy
tři slova denně tělo jsou nohy a v plících
tvůj i jeho dech
na polích je ještě sních
hnědoholé větve keřů
konečně
tam už nemohlo
leželo na boku a rychle sípalo za řevu jdoucího až
z břich
vysílení v předklonu dobili jsme to a bez vlády
pohlédli vzhůru
nejopravdovější chvíle života
nás chtěla víc než smrt
to tebe
první napadlo
svléci ze sebe všechny kůže
a položit se vedle něj
na znak do růžového sněhu

přes mosty

on

běží

jak prostý

je.

Srpnový podvečer

strýc zapřahal koně chvěli se cítili jeho
propocené ruce košili držely
jak napjatou plachtu
všichni zticha že navždy
nic jsem nechápal
projel skrz rychle neohlédl slyšeti jen
Hej Hej výkřiky ze spaní
museli jet až do běla tryskem nad nehybnou cestou
bez oken z ohně pěna křičela přes všechny
ten prach

ale
asi je v půli cesty obrátil
to už jsem spal a strýc
oblečen do své všední zástěry
pil ráno
za stolem mlčky kávu.

Plzeň

Vystoupil jsem až na vrcholek věže
a skočil dolů
prošel městem plným
tvé panenské krve
řine se ulicemi plní řeku
teče mi v prstech
a jako vosk
zalévá mé uši nozdry
jsem pravěký potapěč kolem ryby
tak všemožně barevné
jak draci vysoko nad městem
 kdesi u Mahabalipuramu
přilétají k večeru
a třou si provázky
o naše
nahé
paty